Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1603/2000,

annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan etanoliamiinin tuonnissa

(EYVL L 185, 25.7.2000, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 153/2003, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003	L 25	23	30.1.2003

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1603/2000,

annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan etanoliamiinin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/1996 ([1]) ja erityisesti sen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

1 Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto on helmikuussa 1994 asetuksella (ETY) N:o 229/94 ([2]) ottanut käyttöön lopulliset polkumyyntitullit Yhdysvalloista peräisin olevien etanoliamiinien tuonnissa yhteisöön. Tullit otettiin käyttöön vähimmäishintoihin perustuvina muuttuvina tulleina kolmen etanoliamiinin lajin, monoetanoliamiinin, dietanoliamiinin ja trietanoliamiinin, tuonnissa.

2 Tarkastelua koskeva pyyntö

(2) Sen jälkeen kun ilmoitus Yhdysvalloista peräisin olevan etanoliamiinin tuontia koskevien toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä ([3]) oli julkaistu 23 päivänä heinäkuuta 1998, komissio vastaanotti asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kyseisten toimenpiteiden tarkastelua eli toimenpiteiden voimassaolon päättymistä ja välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön.

(3) Pyynnön teki 30 päivänä lokakuuta 1998 "Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique" (CEFIC) sellaisten yhteisön tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan yhteisön etanoliamiinien kokonaistuotannosta.

(4) CEFIC väitti, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin kasvun ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen ja että toimenpiteiden tarkastelu oli perusteltua, koska niillä ei ollut toivottua tehoa. Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio totesi, että todisteet olivat riittävät, ja se pani vireille tutkimuksen ([4]) perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla. Tutkimus koski näin ollen kysymystä siitä, mitä seurauksia toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä olisi (11 artiklan 2 kohta), sekä sitä, olisiko voimassaolevien toimenpiteiden eli vähimmäishintoihin perustuvien muuttuvien tullien muuttaminen perusteltua (11 artiklan 3 kohta).

3 Tutkimus

(5) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen vireillepanosta tarkastelupyyntöön osallistuneille yhteisön tuottajille, jäljempänä 'pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat', vientiä harjoittaville tuottajille ja näihin etuyhteydessä oleville tuojille sekä tunnetuille

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EYVL L 28, 2.2.1994, s. 40.
([3]) EYVL C 231, 23.7.1998, s. 3.
([4]) EYVL C 27, 2.2.1999, s. 3.

▼B

käyttäjille, ja antoi näille tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti ja/tai pyytää saada tulla kuulluiksi.

(6) Komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja sai vastauksia neljältä pyynnön esittäneeltä yhteisön tuottajalta, neljältä yhdysvaltalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä viideltä näihin etuyhteydessä olevalta tuojalta. Kyselylomakkeita lähetettiin myös useille tuotteen käyttäjille. Näistä kahdelta saatiin täydelliset vastaukset.

(7) Yksi yhdysvaltalainen vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti aikovansa toimia yhteistyössä tutkimuksessa, vaikka sillä ei tutkimusajanjakson aikana ollut yhteisöön suuntautunutta vientiä. Tämän tuottajan kiinnostus tutkimusta kohtaan johtui sen osallistumisesta alkuperäiseen tutkimukseen.

(8) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä yhteisön edun määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloissa:

a) *Vientiä harjoittavat tuottajat*

Dow Chemical Company, Midland, Michigan (Yhdysvallat)

Huntsman Chemical Company, Houston, Texas (Yhdysvallat)

Union Carbide Corporation, Danbury, Connecticut (Yhdysvallat)

b) *Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat yhteisön tuojat*

Huntsman Co. Belgium CVBA, Bryssel, Belgia

Union Carbide Benelux, Antwerpen, Belgia

Union Carbide Europe SA, Geneve, Sveitsi

c) *Pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat*

BASF AG, Ludwigshafen, Saksa

BP Chemicals Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta, ja Lavéra, Ranska

d) *Yhteisön käyttäjät*

Krems Chemie AG, Krems a.d. Donau, Itävalta

Synthesia Española SA, Barcelona, Espanja

(9) Polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumista tai toistumista koskeva tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 1995 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisen ajanjakson, jäljempänä 'vahinkoa koskeva tarkasteluajanjakso'.

B **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(10) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin edellisen tutkimuksen kohteena ollut tuote. Palautettakoon mieliin, että etanoliamiineja valmistetaan eteenioksidia ja ammoniakkia yhdistämällä. Tässä synteesissä tapahtuu kolme keskenään kilpailevaa reaktiota, joiden tuloksena syntyy kolme erilaista etanoliamiinilajia: mono-, di- ja trietanoliamiini. Kunkin kolmen lajin osuus lopputuotteen kokonaismäärästä riippuu tuotannon rakenteesta, mutta siihen voidaan jossain määrin vaikuttaa myös ammoniumin ja eteenioksidin seossuhteen valinnalla. Tarkasteltavana olevaa tuotetta käytetään puhdistusaineiden ja henkilökohtaiseen hygieniaan tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen tarvittavien pinta-aktiivisuusaineiden, lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden, korroosionestoaineiden, voiteluöljyjen, valokuvauskemikaalien,

▼B

kosmetiikan ja polyuretaanin välituotteena, absorboivana aineena kaasunpesun yhteydessä, lisäaineena sementin ja metallin valmistuksessa sekä paperiteollisuudessa. Edellä kuvatusta yhteistuotantoprosessista johtuen dietanoliamiinin valmistuksen yhteydessä syntyy huomattavia määriä myös mono- ja trietanoliamiinia.

2 **Samankaltainen tuote**

(11) Yhteisön tuotannonalan tuotantolaitosten tuotannosta dietanoliamiinin osuus on yleensä 30—33 prosenttia. Etanoliamiinien kokonaistuotannosta mono- tai trietanoliamiinin osuus voi olla jopa 54 prosenttia. Yhden vientiä harjoittavan tuottajan väitettä, jonka mukaan etanoliamiinin eri lajeja olisi tarkasteltava vahinkoa koskevan arvioinnin yhteydessä erikseen, ei voida yhteistuotantoprosessin johdosta pitää perusteltuna.

(12) Sen jälkeen kun nyt tarkasteltavana olevat polkumyyntitoimenpiteet otettiin käyttöön, dietanoliamiinin kysyntä etenkin Yhdysvalloissa on kasvanut voimakkaasti. Kysynnän kasvua on edistänyt dietanoliamiinin käyttö valmistettaessa glyfosaattia sisältäviä rikkakasvimyrkkyjä, jotka soveltuvat sellaisten lajien viljelyyn, jotka on geneettisesti muunneltu kestämään kyseisiä rikkakasvimyrkkyjä.

(13) Tutkimuksen kohteena olevasta maasta yhteisöön tuotavalla tarkasteltavana olevalla tuotteella ja yhteisössä tuotetulla tuotteella on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet. Yhteisössä tuotettujen ja yhteisöön tuotavien tuotteiden käyttötarkoituksissa ei ole eroja. On myös ilmennyt, että tutkimuksen kohteena olevasta maasta yhteisöön tuotava tarkasteltavana oleva tuote ja kyseisen maan kotimarkkinoilla myytävä tuote on sama. Kaikkia näitä tuotteita on näin ollen pidettävä yhtenä tuotteena.

C **POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1 **Alustavat huomautukset**

(14) Sen jälkeen kun valituksessa esitettiin väite, jonka mukaan olosuhteet olisivat alkuperäisen tutkimuksen jälkeen muuttuneet, komissio tarkasteli polkumyynnin tasoa tutkimusajanjakson aikana.

(15) Kyselyyn vastanneista neljästä yhdysvaltalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta kahdella oli merkittävää vientiä yhteisöön tutkimusajanjakson aikana ja kaksi muuta ilmoitti, ettei vientiä ollut lainkaan tai että se oli hyvin vähäistä.

(16) Muiden tietojen puuttuessa päätettiin, että polkumyyntimarginaali voidaan kohtuudella muodostaa kyseisiä pieniä määriä vieneen vientiä harjoittavan tuottajan osalta mainittujen määrien perusteella.

2 **Normaaliarvo**

(17) Normaaliarvo määritettiin kunkin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajin osalta Yhdysvaltain kotimarkkinoiden kokonaismyynnin todellisten myyntihintojen perusteella siten, että normaaliarvo perustui perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin. Tapauksissa, joissa myynnin määrät eivät olleet edustavia tai myynti ei ollut tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo laskettiin kunkin tuotelajin osalta perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(18) Tarkasteltavana olevien tuotteiden kotimarkkinamyynnin todettiin kolmella yhdysvaltalaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla olleen perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähintään 5 prosenttia Yhdysvalloista yhteisöön vietäväksi myytyjen tuotteiden myyntimäärästä. Vahvistettiin myös, että asianomaisten kolmen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti, joka

▼B

siis oli ollut riittävää, oli tapahtunut perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä, joten kyseisiä myyntihintoja voitiin käyttää normaaliarvon määrittämisessä.

3 **Vientihinta**

(19) Tarkasteltavana olevaa tuotetta oli kaikissa tapauksissa tuonut yhdysvaltalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä oleva yritys. Näin ollen ei katsottu, että tuottajayrityksiltä viejäyrityksille tapahtuneen myynnin hinnat olisivat luotettavia. Tästä syystä vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle yhteisössä. Oikaisuja tehtiin kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten huomioon ottamiseksi mukaan lukien palkkiot sekä viiden prosentin voittomarginaali, jota pidettiin kohtuullisena niiden tietojen perusteella, joita asianomaiset osapuolet olivat tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista antaneet.

4 **Vertailu**

(20) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin kunkin liiketoimen osalta vapaasti tehtaalla -tasolla ja kaupan samassa portaassa. Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttaviksi väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Niinpä oikaisuja tehtiin maa- ja merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten sekä luotosta ja palkkioista aiheutuneiden kustannusten mukaisesti.

(21) Normaaliarvoja ja vientihintoja vertailtiin tuotelajeittain kaikkien tässä tutkimuksessa tarkoitettujen tuotteiden osalta. Vertailusta ilmenivät yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta olivat Dow Chemicalin osalta 33 prosenttia, Union Carbiden osalta 38,2 prosenttia ja Huntsmanin osalta 40,1 prosenttia.

5 **Muuttuneiden olosuhteiden pysyvyys**

(22) Komissio tarkasteli sitä, olisivatko polkumyyntimarginaalien muutokset todennäköisesti pysyviä. Ilmeni, että polkumyyntimarginaalien pieneneminen johtui suurelta osin vientihintojen kasvusta, mikä oli jatkunut ainakin kaksi vuotta. Tämän vuoksi ja ottaen huomioon, että kyseisiä vientimääriä pidettiin edustavina, komissio mainittujen päätelmien perusteella toteaa, että kyseistä Yhdysvalloista peräisin olevaa tuontia koskevat olosuhteet ovat muuttuneet pysyvästi. Ei esitetty näyttöä, joka ei tukisi mainittuja päätelmiä.

6 **Päätelmät**

(23) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla vireille pannussa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa todettiin polkumyynnin jatkumisen olevan todennäköistä erityisesti sillä perusteella, että tutkimusajanjakson aikana todettiin esiintyneen merkittävää polkumyyntiä ja että kyseisen polkumyynnin voitiin kohtuudella odottaa jatkuvan.

(24) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisessa välivaiheen tarkastelussa, joka pantiin vireille pyynnöstä tarkastella toimenpiteitä vallitsevien markkinaolosuhteiden huomioon ottamiseksi, pääteltiin, että voimassaolevien toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneet olosuhteet ovat muuttuneet merkittävästi ja että tätä muutosta voidaan pitää riittävän pysyvänä perusteena laskea alkuperäisen tutkimuksen aikana vahvistettuja polkumyyntimarginaaleja.

▼B

D YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

1 Yhteisön kokonaistuotanto

(25) Valitus tehtiin yhteisössä toimivasta viidestä etanoliamiinin valmistajasta neljän valmistajan puolesta. Yksi yritys, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut Union Carbide Ltd., ei osallistunut tutkimukseen eikä valitukseen. On huomattava, että mainittu yritys on etuyhteydessä Union Carbide Corporation USA:han, joka on yhdysvaltalainen tuottaja. Tämän perusteella arvioitiin sitä, olisiko asianomainen yritys jätettävä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannon määritelmän ulkopuolelle. Ilmeni, että asianomainen valmistaja itse toi huomattavia määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä. Koska ei näin ollen ollut takeita siitä, etteikö mainitun valmistajan etuyhteys yhdysvaltalaiseen tuottajaan vaikuttaisi sen taloudelliseen tilanteeseen, yritys päätettiin jättää yhteisön tuotannon käsitteen ulkopuolelle. Yhteisön kokonaistuotannon muodostavat näin ollen BASF AG, Ludwigshafen, Saksa; BP Chemicals Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta; Condea Chemie GmbH, Marl, Saksa ja Akzo Nobel Surface Chemistry AB, Stenungsund, Ruotsi.

2 Yhteisön tuotannonala

(26) Komissio lähetti kyselylomakkeet pyynnön esittäneille yhteisön tuottajille ja sai vastaukset kolmelta tuottajalta. Yksi vastaus, jossa ei annettu tuotantokustannuksia ajanjaksolla 1995—1997 koskevia tietoja, hyväksyttiin sillä perusteella, että asianomainen yritys otti suorittaakseen etanoliamiiniin liittyvän liiketoiminnan toiselta yritykseltä 1 päivänä heinäkuuta 1998, eivätkä kyseiset tiedot näin ollen olleet sen saatavilla. Neljäs tuottaja lähetti epätäydellisen vastauksen kyselyyn ja sen katsottiin tämän johdosta kieltäytyneen yhteistyöstä. Kolme pyynnön esittänyttä yhteisön tuottajaa, jotka toimivat yhteistyössä tässä tutkimuksessa, muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan, koska niiden osuus yhteisön kokonaistuotannosta on 77,5 prosenttia. Niistä käytetään jäljempänä nimitystä ’yhteisön tuotannonala’.

3 Yhteisön markkinoiden määrittäminen

(27) Osa yhteisön tuotannonalan tuotannosta (noin 28 prosenttia) on tarkoitettu sisäiseen käyttöön. Suurin osa eli noin 95 prosenttia tästä määrästä käytetään yhden yhteisön tuottajan tuotantolaitoksessa, tuotteet on varattu tätä varten ja niitä todellakin käytetään yksinomaan tähän tarkoitukseen. Tutkimuksessa on vahvistettu, etteivät pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat osta tarkasteltavana olevaa tuotetta sisäistä käyttöä varten riippumattomilta osapuolilta yhteisön sisällä tai sen ulkopuolella. Ei voida näin ollen katsoa, että sisäiseen käyttöön tarkoitetut etanoliamiinit olisivat kilpailuasemassa yhteisön avoimilla markkinoilla, joka on yhteisön tarkasteltavana olevan tuotteen merkittävä markkina-alue, myytävän etanoliamiinin kanssa.

E YHTEISÖN MARKKINOIDEN TILANTEEN TARKASTELU

1 Yhteisön kulutus

(28) Yhteisön kulutus määritettiin yhteisön tuotannonalan ja yhteistyöhön osallistumattoman yhteisön tuottajan myynnin määrän, tuontimääriä koskevien Eurostat-tietojen sekä yhdysvaltalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Union Carbideen etuyhteydessä olevan yhteisöön sijoittautuneen valmistajan myyntiä yhteisön markkinoilla koskevan arvion ([1]) perusteella.

([1]) Tiedot perustuvat yhdysvaltalaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämään valitukseen ja siltä saatuihin tietoihin. Myynnin määrä oli noin 10 prosenttia yhteisön markkinoilla tuotetun etanoliamiinin kokonaismyynnistä.

▼B

(29) Tällä perusteella laskettuna kulutus kasvoi vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana noin 152 000 tonnista noin 172 000 tonniin vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli 14 prosenttia. Kulutuksen kasvu oli seurausta myynnin kasvusta, joka dietanoliamiinin osalta oli 19 ja trietanoliamiinin osalta 21 prosenttia. Monoetanoliamiinin kysyntä säilyi vakaana. Tutkimusajanjakson kokonaiskulutuksesta mono- ja dietanoliamiinilla oli kummallakin noin 29 prosentin osuus ja trietanoliamiinilla noin 42 prosentin osuus.

2 **Asianomaisesta maasta tuleva tuonti**

a) Määrä, hintojen kehitys ja markkinaosuus

(30) Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin kasvu vahinkoa koskevalla tarkasteluajanjaksolla oli 14 prosenttia, mikä oli yhdenmukainen yhteisön kokonaiskulutuksen kehityksen kanssa. Lukuihin sisältyy kuitenkin dietanoliamiinin tuonnin väheneminen, joka vahinkoa koskevalla tarkasteluajanjaksolla oli – 38 prosenttia ja jonka osuus tutkimusajanjakson kokonaistuonnista oli vain 12,6 prosenttia. Tähän vaikutti dietanoliamiinin kysynnän voimistuminen Yhdysvaltain kotimarkkinoilla. Yhdysvalloista peräisin olevan monoetanoliamiinin tuonti kuitenkin kasvoi 86 prosenttia vahinkoa koskevalla tarkasteluajanjaksolla huolimatta siitä, että tuotteen kysyntä yhteisön markkinoilla oli vastaavana aikana vakaa. Trietanoliamiinin tuonti kasvoi 11 prosenttia kyseisenä ajanjaksona.

(31) Koska kyseistä tuontia harjoittivat etuyhteydessä olevat tuojat, ei Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hintoja, oli ne sitten saatu vientiä harjoittavilta tuottajilta tai Eurostatista, voitu pitää luotettavina hintakehityksen määrittämistä varten. Jotta asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnoittelu voitaisiin määrittää luotettavammin, tarkasteltiin näihin etuyhteydessä olevien tuojien jälleenmyyntihintoja myytäessä tuotteita erityisesti teollisuuden loppukäyttäjille hinnoin, joita kokonaismyynnin kannalta voitiin pitää edustavina. Nämä hinnat laskivat keskimäärin 10 prosenttia vuosien 1995 ja 1996 välisenä aikana, ja niiden todettiin olleen kumpanakin vuotena huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat. Mainittu hintakehitys oli erityisen ilmeinen monoetanoliamiinin osalta, jonka jälleenmyyntihinnat laskivat 14 prosenttia. Vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson loppua kohden trietanoliamiinin jälleenmyyntihinta jälleen palautui vuoden 1995 tasolle samanaikaisesti kun dietanoliamiinin hinta nousi 13 prosenttia ja monoetanoliamiinin hinta laski entisestäänkin 4 prosenttia. Etuyhteydessä olevien tuojien ja yhteisön tuotannonalan hinnat olivat vertailukelpoisia tutkimusajanjakson aikana.

(32) Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin kokonaismarkkinaosuus pysyi vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana vakaana eli 29 prosentissa. Lukuihin kuitenkin sisältyy monoetanoliamiinin markkinaosuuden kasvu 17 prosentista 32 prosenttiin sekä dietanoliamiinin markkinaosuuden pieneneminen 25 prosentista 13 prosenttiin. Trietanoliamiinin markkinaosuus heikkeni hieman, 42 prosentista 39 prosenttiin.

b) Vientiä harjoittavien tuottajien hinnoittelu

(33) Voidakseen arvioida yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnoittelua komissio tarkasteli niiden sekä yhteisön tuotannonalan myyntiä. Ensimmäisessä vaiheessa vertailtiin myyntihintoja, joita käytettiin myytäessä tuotetta ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille yhteisön markkinoilla. Ottaen huomioon, että yhteisön tuotannonalan myynti suuntautuu ainoastaan teollisuuden loppukäyttäjille ja että näille asiakkaille suuntautuvan myynnin osuus myös yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien myynnistä on huomattava eli yli 50 prosenttia, katsottiin vertailun olevan kyseisellä kaupan portaalla edustavaa. Polkumyynnin määrittämistä varten tämä vertailu

▼B

suoritettiin kahdelta tärkeimmältä yhdysvaltalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta saatujen tietojen perusteella.

(34) Koska kaikki Yhdysvalloista peräisin oleva yhteisöön suuntautunut tuonti oli tapahtunut etuyhteydessä olevien tuojien välityksellä, suoritettiin edellä kuvattu vertailu ensimmäisiltä riippumattomilta ostajilta yhteisössä veloitettujen hintojen perusteella vapaasti etuyhteydessä olevalta tuojalta -tasolla eli sen jälkeen kun hinnoista oli vähennetty yhteisössä aiheutuneet rahtikustannukset, alennukset sekä hyvitykset. Vertailusta kävi ilmi, että yleisesti ottaen Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hinnat ja yhteisön tuotannonalan myyntihinnat olivat vertailukelpoisia.

(35) Toisessa vaiheessa Yhdysvalloista peräisin olevan etanoliamiinin tuontihintoja eli vientiä harjoittavien tuottajien ja näihin etuyhteydessä olevien tuojien välillä käytettyjä hintoja vertailtiin muuttuvien tullien perusteena käytettyihin vähimmäishintoihin. Vertailusta ilmeni, ettei huomattavia polkumyyntitulleja ollut kannettu, koska mainitut tuontihinnat olivat vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana suurimman osan aikaa huomattavasti korkeammat kuin vähimmäishinnat.

(36) Vientiä harjoittavien tuottajien ja tuojien suhteen huomioon ottaen kolmannessa vaiheessa määritettiin, vastasivatko asianomaisten tuojien ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta tutkimusjakson aikana veloittamat hinnat ja vastaavat tosiasialliset tuontihinnat niitä kustannuksia, joita etuyhteydessä oleville tuojille oli tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutunut. Niinpä jälleenmyyntihinnoista vähennettiin kaikki tuonnin ja jälleenmyynnin välillä tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset kuten käsittely-, vakuutus-, pakkaus- ja luottokustannukset, rahtikustannukset yhteisön rajalta, tuontitullit sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä viiden prosentin voittomarginaali. Näin tuontihinnat muodostettiin riippumatta vientiä harjoittavien tuottajien ja näihin etuyhteydessä olevien tuojien välisestä suhteesta.

(37) Nämä kummankin vientiä harjoittavan tuottajan osalta laskennallisesti muodostetut tuontihinnat olivat sekä olennaisesti alhaisemmat kuin asianomaisiin tuottajiin etuyhteydessä olevien tuojien ilmoittamat tosiasialliset tuontihinnat että olennaisesti alhaisemmat kuin eri etanoliamiinilajeihin sovelletut vähimmäishinnat. Tätä havaintoa vahvistaa se tosiseikka, että etuyhteydessä olleille tuojille aiheutui huomattavia tappioita tutkimusajanjakson aikana. Näille ostohinnan eli tosiasiallisen tuontihinnan sekä yhteisön markkinoiden jälleenmyyntihinnan väliset marginaalit eivät riittäneet kattamaan kaikkia tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneita kustannuksia. On huomattava, että mainittu tilanne, joka tutkimusjakson osalta vahvistettiin, vallitsi koko tarkastelujakson ajan eli vuosien 1995 ja 1997 välisenä aikana.

(38) Edellä selostetun kolmivaiheisen tarkastelun perusteella päätellään, että yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteisön markkinoilla veloittamat jälleenmyyntihinnat vastasivat yhteisön tuotannonalan hintoja. Lisäksi on ilmennyt, että tosiasialliset tuontihinnat olivat vähimmäishintoja korkeammat. Voimassaolevat polkumyyntitoimenpiteet eivät kuitenkaan ole ainakaan täysimääräisesti vaikuttaneet näihin tosiasiallisiin tuontihintoihin, kun tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneet kustannukset otetaan huomioon. Tämän perusteella voidaan päätellä, että yhdysvaltalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja näihin etuyhteydessä olevat tuojat ottivat mainitut polkumyyntitullit ainakin osittain kantaakseen nostamalla keinotekoisesti tosiasiallisia tuontihintoja, joita näin ollen käytettiin siirtohintoina.

▼B

3 **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

a) Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttö

(39) Tuotanto kasvoi 38 prosenttia vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson ja erityisesti vuosien 1996 ja 1997 välisenä aikana, sen jälkeen kun kapasiteetti kasvoi noin 117 000 tonnista 139 000 tonniin. Tuotannon kasvun ja kapasiteetin hiukan hillitymmän kasvun johdosta yhteisön tuotannonalan kapasiteetin kokonaiskäyttöaste nousi 81,8 prosentista 91,1 prosenttiin vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana.

(40) Kuten edellä on todettu, noin 95 prosenttia sisäistä käyttöä varten tapahtuvan yhteisön tuotannon tuotantokapasiteetista muodostui yhden yhteisön tuottajan tuotantolaitoksessa vuonna 1997 käyttöön otetusta kapasiteetista, joka oli suunniteltu ainoastaan kyseistä tarkoitusta varten. Edellä mainittu tuotantokapasiteetin kasvu oli kuitenkin seurausta kyseisestä sisäistä käyttöä varten tapahtuvaan tuotantoon tehdystä investoinnista, koska asianomaisen yrityksen toisessa laitoksessa sisäinen käyttö samanaikaisesti väheni. Tämä osaltaan vapautti kapasiteettia myyntiin vapailla markkinoilla.

b) Myynnin määrä

(41) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä yhteisön markkinoilla kasvoi vahinkoa koskevalla tarkasteluajanjaksolla noin 96 000 tonniin eli 27 prosenttia, mitä edisti dietanoliamiinin myynnin 32 prosentin ja trietanoliamiinin myynnin 28 prosentin kasvu kyseisenä ajanjaksona.

c) Markkinaosuus

(42) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi kokonaisuudessaan 50 prosentista 56 prosenttiin vuosien 1995 ja 1997 välisenä ajanjaksona siten, että monoetanoliamiinin markkinaosuus kasvoi 11 prosenttia, dietanoliamiinin markkinaosuus 5 prosenttia ja trietanoliamiinin markkinaosuus 3 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kokonaismarkkinaosuus sekä trietanoliamiinin markkinaosuus säilyivät vakaina, dietanoliamiinin markkinaosuus kasvoi edelleen 61 prosentista 63 prosenttiin, kun taas monoetanoliamiinin markkinaosuus pieneni 53 prosentista 49 prosenttiin.

d) Varastot

(43) Varastot kasvoivat 10 prosenttia vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana. Tämä kasvu oli hitaampaa kuin tuotannon kasvu, joka oli 38 prosenttia.

e) Myyntihintojen ja valmistuskustannusten kehitys

(44) Myyntihinnat laskivat kokonaisuudessaan 17 prosenttia vuosien 1995 ja 1996 välisenä aikana. Tämän jälkeen hinnat nousivat vuonna 1997 3 prosenttia ja vuonna 1996 9 prosenttia. Vähimmäishintoihin ja vuoden 1995 tilanteeseen verrattuna dietanoliamiinista tuli vahinkoa koskevalla tarkasteluajanjaksolla kallein tuote.

(45) Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin yhteisön jälleenmyyntihinnat olivat merkittävästi alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan myyntihinnat vuosina 1995—1996. Samaan aikaan kun yhteisön tuotannonalaan kohdistuva paine laski myyntihintoja 17 prosenttia vuosien 1995 ja 1996 välisenä aikana, monoetanoliamiinin tuonti Yhdysvalloista lähes kaksinkertaistui ja Yhdysvalloista peräisin olevan monoetanoliamiinin jälleenmyyntihinta laski 14 prosenttia 605 ecuun tonnilta, minkä seurauksena yhteisön tuotannonalan myyntihinta laski 22 prosenttia 647 ecuun tonnilta.

▼B

(46) Markkinaolosuhteiden lisäksi myyntihintoihin vaikuttavat erityisesti raaka-ainekustannukset. Valmistuskustannukset laskivat kokonaisuudessaan 7 prosenttia vuosien 1995 ja 1996 välisenä aikana, mutta nousivat vuonna 1997 ja tutkimusajanjaksona hieman, yhdestä kahteen prosenttia. Koko ajanjaksoa tarkasteltaessa valmistuskustannukset laskivat 6 prosenttia, mutta hinnat laskivat 10 prosenttia. Ainoan poikkeuksen muodostaa dietanoliamiini: keskimäärin hinnat laskivat vain yhdellä prosentilla valmistuskustannusten laskiessa neljä prosenttia.

(47) Olisi myös huomattava, että etanoliamiinin tuotanto on yhteisön tuotannonalalle tärkeää, koska valmistuksen yhteydessä käytetään tuotannonalan itsensä tuottamaa varhaisemman jalostusasteen eteenioksidia, jonka tuotantoprosessille aiheutuu tästä suurtuotannon etua, ja koska etanoliamiineja voidaan käyttää sisäisessä käytössä muiden tuotteiden välituotteina. Väitettiin, että eteenioksidin ostohinnat olisivat yliarvostettuja, mikä on heikentänyt etanoliamiinin kauppaa. Ilmeni kuitenkin, että eteenioksidin ja etanoliamiinin liiketoiminnat pidettiin asianomaisissa yrityksissä erillisinä tulosyksikköinä, minkä vuoksi ristiinsubventiot olivat epätodennäköisiä, ja tarkastuksia suoritettiinkin sen selvittämiseksi, olivatko etanoliamiinien valmistuksessa käytettyjen raaka-aineiden siirtohinnat markkina-arvon mukaiset. Siirtohinnat vastasivat kaikissa tapauksissa riippumattomien asiakkaiden maksamia hintoja niiden ostaessa vastaavia määriä eteeninoksidia.

f) Kannattavuus

(48) Myyntihinnat ja valmistuskustannukset ovat vaikuttaneet kannattavuuteen. Vuonna 1995 saatu 3,94 prosentin voitto heikkeni vuonna 1996 8,64 prosentin tappioksi ja vuonna 1997 8,49 prosentin tappioksi. Hinnat eivät tutkimusajanjakson aikana kohentuneet riittävästi, jotta toiminta olisi ollut voitollista ja kannattavuus pysyikin negatiivisena, 1,37 prosentissa.

g) Investoinnit

(49) Investoinnit vapaille markkinoille tarkoitettujen etanoliamiinien tuotannonalalla säilyivät vuosien 1995 ja 1998 välisenä aikana suhteellisen vakaina eli vuositasolla 4 miljoonassa ecussa lukuun ottamatta vuotta 1996, jolloin investointien määrä kaksinkertaistui. Kyseisenä vuonna yhdessä laitoksessa toteutettiin huomattavia muutoksia sen jälkeen kun asianomaisen yrityksen sisäinen tuotanto siirrettiin toiseen saman yhteisön tuottajan laitokseen.

h) Työllisyys

(50) Etanoliamiinien tuotanto ei ole työvoimavaltaista. Työllisyys kasvoi kokonaisuudessaan 23 prosenttia, ja vuonna 1998 ala työllisti 166 henkeä.

4 **Tuontimäärät ja tuontihinnat muista kolmansista maista**

(51) Eurostat-tietojen perusteella Bulgarian vientihinnat ovat matalammat kuin asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin tosiasialliset tuontihinnat Yhdysvalloissa. Kuten edellä on selostettu, olisi kuitenkin otettava huomioon, ettei Eurostatilta saatuja Yhdysvalloista peräisin olevaa tuontia koskevia tietoja voida pitää luotettavina. Yhden bulgarialaisen tuottajan, Burgasin, markkinaosuus yhteisön markkinoilla on vuodesta 1996 lähtien ollut vakaa, kolme prosenttia. Eurostat-tietojen mukaan kyseisestä viennistä noin 70 prosenttia on monoetanoliamiinia — tuotantolohkon markkinaosuus oli 6 prosenttia tutkimusajanjakson aikana samaan aikaan kun yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli 49 prosenttia ja yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus 32 prosenttia.

(52) Kaikkien muiden maiden markkinaosuus laski kaikkien etanoliamiinilajien osalta kahteen prosenttiin ja monoetanoliamiinin

▼B

osalta kuuteen prosenttiin. Asianomainen tuonti on kuitenkin peräisin useista eri lähteistä, joista yhdenkään markkinaosuus ei ole merkittävä.

5 Yhteisön tuotannonalan tilannetta koskeva päätelmä

(53) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärän ja -kapasiteetin kehitys on myönteinen. Myyntimäärät kasvoivat erityisesti di- ja trietanoliamiinin osalta. Kokonaismarkkinaosuus kasvoi, mutta monoetanoliamiinin markkinaosuus laski vuoteen 1997 verrattuna. Vaikka kannattavuus parani vuosiin 1996 ja 1997 verrattuna, se oli vuonna 1998 edelleen epätyydyttävä myyntihintoihin kohdistuneen jatkuvan hintapaineen johdosta. Vuosien 1995 ja 1996 välillä tapahtunut hintojen lasku ei itse asiassa ole vieläkään korvautunut, ja tarkasteltavana olevan tuonnin aiheuttama hintapaine jatkuu edelleen.

(54) Yhteisön tuotannonalan myyntihintoihin kohdistuvan laskupaineen jatkuminen sekä tästä johtuva negatiivinen kannattavuus ovat suoraan sidoksissa yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnoitteluun, voimassa oleviin toimenpiteisiin kohdistuviin absorptiokäytäntöihin sekä tästä johtuvaan hintapaineeseen.

F POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1 Etanoliamiinien kysynnän tarkastelu

(55) Yhteistuotantoprosessista johtuen di- ja trietanoliamiinin kulutuksen kasvu lisää monoetanoliamiinin tarjontaa huomattavasti. Hintojen nousupaine on ollut jyrkintä dietanoliamiinin osalta, mitä yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vähittäinen vetäytyminen markkinoilta on korostanut; tätä osoittaa myös Yhdysvaltain markkinaosuuden vastaava pienentyminen vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana 25 prosentista 13 prosenttiin.

(56) Koska dietanoliamiinin kysynnän kasvun odotetaan edelleen jatkuvan, on etanoliamiinin tuotantokapasiteetti samaan aikaan maailmanlaajuisesti tarkasteltuna edelleen lisääntynyt, ja tärkeimmät yhteisön tuottajat sekä yhdysvaltalaiset tuottajat tekevät yhtä suuria investointeja. Dietanoliamiinin voimakkaan kysynnän seurauksena tuotantolohkon hinnat ovat olleet nousussa aiemman tutkimuksen aikaan verrattuna, jolloin dietanoliamiinin kulutus — ja tästä johtuen hinnat — olivat alhaisemmat. On edelleen epäselvää, kuinka suuri vaikutus dietanoliamiinin tuotantokapasiteetin ja kysynnän kasvulla myyntihintoihin (ja siis kannattavuuteen) lopulta on, mutta erityisesti monoetanoliamiinin (maailmanlaajuinen) liikatuotanto uhkaa heikentää markkinaolosuhteita.

2 Yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tilanteen tarkastelu

(57) Erityisesti monoetanoliamiinin osalta kapasiteetin maailmanlaajuinen kasvu uhkaa johtaa liikatuotantoon samaan aikaan kun yhteisön markkinat, joiden hintataso on muihin kolmansiin maihin verrattuna korkeampi, on yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta houkutteleva. Yhdysvaltain tuotantokapasiteetti on kasvanut yli kolmanneksella vuosien 1995 ja 1998 välisenä aikana. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kolmen yhdysvaltalaisen vientiä harjoittavan tuottajan, Union Carbiden, Huntsmanin ja Dow Chemicalin, olemassa oleva kapasiteetti kasvoi 19,9 prosenttia 524 000 tonniin, ja huolimatta tuotannon 9 prosentin kasvusta, kapasiteetin käyttöaste laski 90,4 prosentista 83 prosenttiin. Uusi perustettu kapasiteetti on tarkoitettu dietanoliamiinin tuotantoon yleensä, mikä johtaa monoetanoliamiinin liikatuotantoon.

▼B

(58) Lisäksi tutkimuksesta on ilmennyt, että yhdysvaltalaiset vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön huomattavia määriä tarkasteltavana olevan ajanjakson aikana, mikä osoittaa yhteisön markkinoiden olevan näiden tuotannolle tärkeä jakelutie. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson aikana vastaava Yhdysvalloista peräsin oleva vienti yhteisöön kasvoi 12,4 prosenttia samaan aikaan kun kotimaan myynti kasvoi vain 4,9 prosenttia ja muihin kolmansiin maihin suuntautuva vienti väheni 2,7 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana edellä mainittujen kolmen yhdysvaltalaisen tuottajan kokonaismyynnistä kotimaan myynnin osuus oli 67,1 prosenttia, yhteisöön suuntautuneen viennin osuus 13,6 prosenttia ja kolmansiin maihin suuntautuneen viennin osuus 19,3 prosenttia.

(59) Tutkimuksesta on ilmennyt myös, että Yhdysvaltain kotimarkkinahinnat ovat korkeammat kuin yhteisön markkinoiden myyntihinnat. Yhdysvaltain korkeamman hintatason voidaan katsoa johtuvan suoraan dietanoliamiinin kulutuksen korkeasta tasosta Yhdysvaltain markkinoilla.

(60) Lopuksi on todettava, että Etelä-Korea on ottanut käyttöön Yhdysvalloista peräisin olevaa etanoliamiinia koskevat polkumyyntitoimenpiteet. Vaikka ei katsotakaan, että tarkasteltavana olevista määristä aiheutuisi häiriötä yhteisön markkinoilla siinäkään tapauksessa, että ne kokonaisuudessaan ohjautuisivat yhteisön markkinoille, osoittaa mainittujen polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmiuden polkumyynnillä tapahtuvaan vientiin.

(61) Sekä yhteisön tuotannonalan että vientiä harjoittavien tuottajien hinnat ovat vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson aikana olleet jatkuvasti korkeammat kuin vähimmäishintoihin perustuvat muuttuvat polkumyyntitoimenpiteet. On ilmennyt, etteivät tosiasialliset tuontihinnat vastaa asianomaisten etuyhteydessä olevien tuojien jälleenmyyntihintoja ja että maahantuonnin ja jälleenmyynnin välisenä aikana syntyneitä kustannuksia vastaavat tuontihinnat ovat kaikissa tapauksissa olleet alhaisemmat kuin vähimmäishinnat, mikä osoittaa yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ottaneen osittain kantaakseen käyttöön otetut polkumyyntitullit. Samaan aikaan yhteisön tuotannonala ei ole onnistunut toipumaan sille aiheutuneesta negatiivisesta tilanteesta, joka voittojen osalta on ollut edelleen epätyydyttävä tutkimusajanjakson aikana.

(62) Tutkimuksessa on vahvistettu, samaan tapaan kuin aiemman tutkimusajanjakson eli vuosien 1991 ja 1992 välisenä aikana ennen toimenpiteiden käyttöön ottoa, että yhdysvaltalaisten tuottajien viennin määrät yhteisön markkinoille ovat olleet merkittäviä. Määrät, jotka aiemman tutkimusajanjakson aikana olivat 48 000 tonnia, vähenivät vahinkoa koskevan tarkasteluajanjakson alussa 44 000 tonniin ja nousivat ajanjakson loppua kohden jälleen 51 000 tonniin. Niiden osuus yhteisön kokonaistuotannosta tutkimusajanjakson aikana oli 40 prosenttia.

(63) Yhteisön markkinoilla todettiin hintakehitys, joka oli samansuuntainen vaikkakaan ei yhtä korostunut kuin Yhdysvaltain markkinoilla, joilla dietanoliamiinin kasvava kysyntä loi dietanoliamiinin Yhdysvaltain myyntihintoihin ja yleensä etanoliamiinin myyntihintoihin nousupainetta. Mainittu kulutuksen kehitys on merkinnyt sitä, että monoetanoliamiinin tuotantomäärät ovat samanaikaisesti kasvaneet, jolloin vastaavan kysynnän puuttuminen uhkaa laskea monoetanoliamiinin myyntihintaa entisestään. Odotettavissa on, että vaikutus trietanoliamiinin hintoihin on vähäisempi, koska tuotantoylijäämien odotetaan sen osalta jäävän pienemmiksi.

(64) Yksi yhdysvaltalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että yhteisön tuotannonalalla on itsellään hintoihin laskupainetta aiheuttavaa monoetanoliamiinin ylikapasiteettia. Se ei kuitenkaan esittänyt väitteelleen asianmukaisia perusteluja. Olisi myös huomattava, että yksi yhdysvaltalainen tuottaja väitti yhteisön tuotannonalan alihinnoitelleen dietanoliamiinin hintojaan vuonna

▼B

1998. Tutkimuksessa ilmeni, ettei väitteessä mainitulla yhteisön yrityksellä ollut lainkaan dietanoliamiinin myyntiä kyseiselle asiakkaalle.

3 Vahingollisen polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskeva päätelmä

(65) Tutkimuksesta on ilmennyt, että voimassa olevista polkumyyntitoimenpiteistä sekä tuotannon, tuotantokapasiteetin, kulutuksen ja myyntimäärien kasvusta huolimatta yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen haavoittuva erityisesti sen myyntihinnat ja tuottavuuden huomioon ottaen. Yhteisön tuotannonala on voinut ottaa markkinat, jotka vapautuivat yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osittain vetäytyessä dietanoliamiinin yhteisön markkinoilta. Kuitenkin sen seurauksena, että yhdysvaltalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat ottaneet voimassa olevat tullit osittain kantaakseen ja että asianomaiset tuottajat harjoittavat monoetanoliamiinin liikatuotantoa, mikä on johtanut monoetanoliamiinin Yhdysvalloista yhteisöön polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvuun, etanoliamiinien hinnat ovat edelleen olleet liian alhaiset, jotta yhteisön tuotannonalan kannattavuus olisi voinut palautua siinäkään tapauksessa, että polkumyyntitoimenpiteet ovat käytössä.

(66) Tutkimuksessa on vahvistettu, että asianomainen polkumyynnillä ja huomattavan alhaisilla hinnoilla tapahtuva tuonti jatkuu. On ilmennyt, että Yhdysvaltain kotimarkkinahinnat ovat aiempaan tutkimukseen verrattuna nousseet, joskin Yhdysvalloista peräisin olevan yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja vähemmän. Tämä on johtanut siihen, että polkumyyntimarginaalit ovat aiempaan tutkimukseen verrattuna pienentyneet, mikä johtuu erityisesti absorptiokäytännöstä. Niin ikään on ilmennyt, että vientimäärät ovat huomattavia: niiden osuus yhteisön kokonaistuotannosta oli 40 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

(67) Yhteisön tuotannonala ei ole aiemman tutkimuksen jälkeen kyennyt toipumaan sille aiheutuneesta negatiivisesta tilanteesta. Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hinnat ovat olleet vähimmäishintoja alhaisemmat (maahantuonnin ja jälleenmyynnin väliset kustannukset huomioon ottaen), mikä on johtanut siihen, että voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet on otettu osittain kannettavaksi eikä yhteisön tuotannonala ole kyennyt parantamaan tilannettaan. Kapasiteetin kasvu Yhdysvalloissa todennäköisesti heikentää yhteisön markkinaolosuhteita erityisesti monoetanoliamiinin liikatuotannon vuoksi. Yhteisön markkinat säilyvät muihin markkinoihin verrattuna houkuttelevina yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien kannalta, jotka jatkavat merkittävien määrien tuontia yhteisöön polkumyynnillä. Edellä mainitun perusteella todetaan, että vahingollisen polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä.

G YHTEISÖN ETU

1 Johdanto

(68) Aiemmassa tutkimuksessa todettiin, ettei toimenpiteiden käyttöönotto ole yhteisön edun vastaista. Vireillä olevassa tutkimuksessa tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyyntitoimenpiteet on jo otettu käyttöön, ja tarkoituksena on näin ollen arvioida sitä, onko toimenpiteistä ollut asianomaisille osapuolille kohtuutonta haittaa. Tämän vuoksi tarkasteltiin sitä, olisiko vahingollisen polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei olisi yhteisön edun mukaista. Tätä tarkoitusta varten komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti voimassa olevien toimenpiteiden säilyttämisen, vaihtoehtoisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen tai toimenpiteistä luopumisen vaikutusta kaikkiin osapuoliin, joita menettely koski.

▼B

2 **Yhteisön tuotannonalan etu**

(69) Voimassa olevat toimenpiteet eivät ole johtaneet sellaiseen yhteisön markkinoiden hintatasoon, jolla yhteisön tuottajat olisivat voineet saada takaisin kannattavuutensa. Tutkimuksesta on ilmennyt, että toimenpiteet eivät ole vaikuttaneet täysin toivotulla tavalla: tosiasialliset tuontihinnat ovat kylläkin olleet annettuja vähimmäishintoja korkeammat, mutta vähimmäishinnat eivät ole vaikuttaneet etuyhteydessä olevien tuojien jälleenmyyntihintoihin. Yhteisön markkinoiden näkymät ovat epäedulliset ottaen huomioon markkinoille mahdollisesti tulevan monoetanoliamiinin, joka on tuotettu viime aikoina perustetuissa tuotantolaitoksissa, sekä jatkuvan hintapaineen, joka vuonna 1999 laski hintoja joissakin tapauksissa jopa alle vähimmäishintojen.

(70) Edellä mainitun huomioon ottaen olisi yhteisön tuotannonalan edun mukaista jatkaa toimenpiteitä, joilla etanoliamiinin hintoihin kohdistuvaa laskupainetta voitaisiin pienentää.

3 **Käyttäjien etu**

(71) Komissio sai etanoliamiinin käyttäjille osoitettuun kyselyyn neljä vastausta, joista täydellisinä pidettiin kahta, ja niiden perusteella suoritettiin paikalla suoritettavat tarkastukset. Koska näiden neljän käyttäjän osuus yhteisön kulutuksesta oli tutkimusajanjakson aikana vain 1,4 prosenttia, ei annettuja tietoja voitu pitää edustavina. Käyttäjät väittivät, ettei niiden tuotantokustannuksia tulisi lisätä, koska tämä vaikuttaisi kannattavuuteen.

(72) Tutkimuksen kuluessa saatujen tietojen perusteella etanoliamiinien ostohinnan osuus valmiin tuotteen tuotantokustannuksista vaihteli tutkimusajanjaksolla 2,21 prosentista 18,82 prosenttiin, joista viimeksi mainitussa poikkeustapauksessa oli kyse tuotteesta, jonka valmistuksessa etanoliamiini voidaan korvata täydellisesti toisella kemiallisella aineella. Yleisesti ottaen painotettu keskimääräinen osuus tuotantokustannuksista oli 4,33 prosenttia. Ehdotettujen toimenpiteiden enimmäisvaikutus olisi keskimäärin alle yhden prosentin, mitä voidaan pitää kohtuullisena.

(73) Yksi tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjä väitti, että se aikoo dietanoliamiinia käyttäen tuottaa yhteisössä tiettyä kemiallista tuotetta eli glyfosaatin välituotetta. Yritys väitti, ettei se valmistaa tuotetta, koska dietanoliamiinin tuontihinnat ovat polkumyyntitoimenpiteiden vuoksi keinotekoisen korkeat ja koska paikallista yhteisön tarjontaa ei ole. Tässä yhteydessä on huomattava, että muuttuvan tullin perusteena oleva vähimmäishinta on aina alhaisempi kuin ostohinta, jonka asianomaiset osapuolet ovat vahvistaneet tutkimusajanjakson aikana. Tämän vuoksi mainitun käyttäjän esittämä ensimmäinen väite oli perusteeton. Tutkimuksesta ilmeni niin ikään, että Yhdysvalloissa ei ollut riittävästi saatavilla dietanoliamiinia ja että vienti yhteisöön oli tämän vuoksi vähentynyt. Yhteisön tuottajien sopeutuminen kasvaneeseen kysyntään vei tietyn ajan, mutta dietanoliamiinin tarjonta ei missään vaiheessa ole ollut niin vähäistä, että sillä olisi ollut merkittävää vaikutusta hintoihin, minkä johdosta asianomaisen yrityksen toista väitettä ei voitu pitää perusteltuna.

4 **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(74) Toimenpiteiden säilyttäminen olisi yhteisön tuotannonalan edun mukaista, koska näin varmistetaan hintojen, ja erityisesti monoetanoliaminin hintojen, nousu vahingon poistavalle tasolle. Tuotteen ilmoittautuneet tuottajat eivät muodostaneet merkittävää osuutta yhteisön kulutuksesta ja/tai eivät pystyneet perustelemaan väitteitään. Toimenpiteiden vaikutus niiden tuotantokustannuksiin on joka tapauksessa vähäinen. Näiden huomioiden perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä olla jatkamatta toimenpiteiden voimassaoloa, jotta varmistettaisiin tasapuolisiin hinnoittelukäytäntöihin perus-

▼B

tuvat kilpailuedellytykset ja estettäisiin vahingon aiheutuminen yhteisön tuotannonalalle.

H POLKUMYYNTITOIMENPITEET

(75) Koska oli määritetty, että yhdysvaltalaiset vientiä harjoittavat tuottajat olivat harjoittaneet toimenpiteisiin kohdistuvia absorptiokäytäntöjä huomattavan pitkään ja että tuontimäärät olivat säilyneet merkittävinä, komissio päätteli, että kyseinen kehitys oli pysyvä. Näissä olosuhteissa oli päätettävä, millä perusteella perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritetut tutkimukset päätetään. Koska tällä hetkellä voimassa olevilla toimenpiteillä ei ole ollut toivottua myönteistä vaikutusta yhteisön tuotannonalaan, päätettiin, että

— polkumyyntitoimenpiteiden voimassaoloa on jatkettava;

— niiden muotoa on tarkistettava, ja

— niiden tasoa on mukautettava todetun polkumyynnin ja vahingon poistavalle tasolle.

(76) Tässä yhteydessä on huomattava, että polkumyyntimenettelyissä sekä polkumyynti- että vahinkomarginaalit määritetään tosiasiallisten tuontihintojen perusteella. Tutkimuksessa osoittautui, etteivät tosiasialliset tuontihinnat vastaa etuyhteydessä olevien tuojien jälleenmyyntihintoja. Näitä tietoja käyttämällä tutkimusajanjakson tosiasiallisten polkumyynti- ja vahinkomarginaalien arvot jäisivät todellista pienemmäksi. Tämän perusteella komissio päätteli, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettävät polkumyynti- ja vahinkomarginaalit olisi muodostettava tuontihinnan perusteella.

(77) Vahingon poistavan tason laskemista varten määritettiin vahinkoa aiheuttamaton yhteisön tuotannonalan myyntihinta lisäämällä hintaan 8 prosentin voittomarginaali ja vertailemalla sitä yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien jälleenmyyntihintoihin. Mahdolliset erot ilmaistiin prosentteina laskennallisesta cif-tuontiarvosta. Tällä menetelmällä saadut alihinnoittelumarginaalit, jotka olivat alhaisemmat kuin vastaavat polkumyyntimarginaalit, olivat Union Carbide Corporationin osalta 10,4 prosenttia, Dow Chemical Companyn osalta 13,9 prosenttia ja Huntsman Chemical Companyn osalta 20,5 prosenttia. Vertailun vuoksi todettakoon, että vähimmäishintoihin perustuvat muuttuvat tullit muodostettiin aiemmassa tutkimuksessa kokonaisalihinnoittelumarginaalien perusteella, jotka olivat Union Carbiden osalta 45,2 prosenttia, Dow Chemicalin osalta 53,5 prosenttia ja Huntsmanin osalta 39,5 prosenttia.

(78) Erityiset kiinteät tullit, jotka perustuvat vahinkoa aiheuttamattoman hinnan sekä yhdysvaltalaisten etuyhteydessä olevien tuojien jälleenmyyntihintojen erotukseen, ovat Union Carbide Corporationin osalta 59,25 euroa tonnilta, Dow Chemical Companyn osalta 69,40 euroa tonnilta ja Huntsman Chemical Companyn osalta 111,25 euroa tonnilta. Komissio katsoo, että tämänkaltaista toimenpidettä voidaan pitää asianmukaisena, koska Yhdysvalloista peräisin oleva tuonti tapahtuu pääasiassa etuyhteydessä olevien myyjäyritysten välityksellä. Erityisen kiinteän jäännöstullin määräksi vahvistetaan 111,25 euroa tonnilta.

(79) Kaikille asianosaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joihin toimenpiteiden jatkaminen uuden tasoisina ja uuden muotoisina perustuu. Osapuolille asetettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää ilmoituksiin liittyviä huomautuksia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan tällä hetkellä CN-koodiin ex 2922 11 00

▼B

kuuluvan monoetanoliamiinin (Taric-koodi 2922 11 00 10), CN-koodiin ex 2922 12 00 kuuluvan dietanoliamiinin (Taric-koodi 2922 12 00 10) ja CN-koodiin 2922 13 10 kuuluvan trietanoliamiinin tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tulli on seuraavien yritysten tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Erityinen kiinteä tulli
Yhdysvallat	Union Carbide Corporation Old Ridgebury Road Danbury Connecticut 06817 (Taric-lisäkoodi: A115)	59,25 euroa tonnilta
	Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boulevard PO Box 27707 Houston Texas 77056 (Taric-lisäkoodi A116)	111,25 euroa tonnilta
	Dow Chemical Company 2040 Dow Center Midland Michigan 48674 (Taric-lisäkoodi A145)	69,40 euroa tonnilta
	Kaikki muut yritykset (Taric-lisäkoodi A999)	111,25 euroa tonnilta

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

▼M1

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

▼B

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.